

חלוקה זו לדעהי, אינה מניחה הדעה. העיקר כמעט
חסרן קרקע. מאהים אלף לקח"ל לא מספיק בשעה זו.
קטלן מסכים שיבדילו המלווח ברבע מליון (המשה
מיליון דולר במקום ארבעה) וכל רבע המליון ילך לקח"ק בהנאי
שהקח"ק תקציב גם אמצעים לכיבוש, וחגבה חצי הוצאות הכיבוש
אח"כ מקרן היסוד.
לכך הסכמתי.
בשע וחצי הלכתי עם ברל להפגש עם פ.ר. ובשחים
עשרה חזרהי חנת.

כ"ט שבט
8 פברואר
יום ה'

קליה.

גמרהי הצתרים קריאה פפרו של פ. מוריסן
(Major General Sir F. Maurice. K.C.M.G. C.B.)
אימטרטיגיה בריטיה. הוא פחות מקורי מלידל חרם (חגנה בריסניה)
ופחות קונרקיואקטואלי - ונוקט בקו האופטיבה, בניגוד לקו
חדיפנסיה של ל.ח.

המציה תפטר תיא :

א. מלחמה אינה מדע אקלא מסנות. יש גם מסדע וגם
מאסנות בהנחלה מלחמה, אבל מלחמה היא יותר משני אלא, כפי שאמר
קלוזביץן : המלחמה יש לכלול לא במדע ולא באסנות אלא בחוג

• / •

החיים הפוציאליים, וזו סכסוך של אינטרסים רחבים הנפתר בדמים, ורק מבחינה זו היא שונה מכל החחרות אחרת" (על מלחמת, ספר ב' פרק ג').

המלחמה משפיעה על כל חיי האומה, השנויים המשקיים, הטכניים והפוציאליים משנים את דרכי המלחמה, פיתוח הרכבה, החבורה מוטורית, דרכים ותחנות איפשרו הקמה מתונה צבא ענקיים ותעבורתם במקום למקום ורכושם, קשה לראות מראש תוצאות מלחמה, הסביבה צריך להיות מוכן לכל הפתעה, נפוליאון ראה את הנצחון בבטליונים גדולים, עכשיו העיקר "כוח האש", זה מחייב לא רק גבורים רבים אלא תרועה רבה, היהרון עכשיו לסדינות שהעשיהן מפותחת ויש לתן קונטרול על חמרי גולם, גורמי אומן והמקום עודם מכריעים גם עכשיו, ומשום כך אמצעי החתבורה חשובים כל כך, אולם הגורם המופרי חשוב פי שלשה מגורם החמרי.

ב. "עקרונות המלחמה, אמר נפוליאון, הם אלה שהדריכו הסביבאים הגדולים". **ג.מ.ע.** מונה עקרונות אלה: רכוש, הסכון כוחות, הפתעה, כושר התנועה, אופנטיבה, קואורדינציה, בטחון, קלוזביץ מונה עקרונות אלה: מטרות, אופנטיבה, רכוש, כושר תנועה, הפתעה, רכישה דעת קהל, רדיפה אחרי האויב.

כשלו; הגרמנים במלחמת העולם ברכישה דעת הקהל בעולם היא גורם חשוב במלחמה, מלישה לבלגיה, מלחמת הצוללת בשנת 1917 - יוחר מאופקילו - חזיקו, מפני חשיבות דעת הקהל אין לבסס מלחמה על גורמים חנריים בלבד.

עקרון חרדיפה, סבור מוריס, הפסיד ערכו לאחר

מלחמת האזרחים באמריקא. שכלול הנשק הגדיל כוח העיכוב של
פלוגות קטנות, והאויב הנסוג יכול לעכב את המנצח ע"י פלוגות
לא גדולות הנשלחות לקרב. אולם באווירונים יש שוב אמצעי
להדוף האויב לאחר נצחון.

אולם השיבות קואופרציה גדלה עם התפתחות המדע
והכלכלה. קואופרציה אינה רק שותף כל הכוחות הצבאיים, כי
המלחמה היא אקט פוליטי, ואינה עניין רק לאנשי צבא. יש
צורך של קואופרציה בין איסטרטגיה ובין סדיניות (קלוזביץ).
יש צורך של קואופרציה עם כל כוחות המשק של העם. כיוון
התעשייה חשוב לא פחות מכיוון הצבא. ולכן אין לראות את עקרוני
המלחמה כקבועים ועומדים. הם הולכים ומשתנים עם שנוי הנאי
המשק, החבורה וכו'. בימינו גדל כוח הבלוקדה. עד לפני
זמן מה היו סבורים שמטרת המלחמה היא תריסת הכוח המזוין של
האויב. אולם אין זה אלא אמצעי לסרת. המטרה היא החזרת
השלום בחנאים הנוחים ביותר. ואם אפשר בדרך אחרת להכריח
האויב לשנות סדיניותו - ע"י בלוקדה למשל - אזי המטרה הושגה.
אין, איפוא, חוקים מגובשים לאנחלת מלחמה - אפילו
עקרוני המלחמה הם גמישים ו"נוזלים" (ניגרים) ומוחנים במסיבות
חזן ואסוקום. נסיון העבר חשוב - אבל לא ספטיק.
ג. עקרוני המלחמה מהממשים באמצעות איסטרטגיה -
הובלה מצבאות עד למגע עם האויב, ובאמצעות הטקטיקה - שיטת
הטמוש בצבא במגע עם האויב.

חובלה הצבאית בהתאם לעקרונות המלחמה על המגע

עם האויב חלופה בעיקר בשלושה גורמים :

(1) היחס של עמידה הבסיס וקרי-החבורה לעמידה

של הסמכות המחנדים,

(2) חנאי הזמן,

(3) חנאי המקום.

הצבא שואב כל צרכיו במזון ובחמרים מהבסיס שלו

לאורך קרי החבורה. הגנתם היא משום כך ענין חיוני לקיום

הצבא, והאיסטרטגיה מותנה על ידיהם. המטרה של החמרון

האיסטרטגי או שהיא מכוונת לפרוץ חזית אויב (מה שקוראים

חדירה *penetration*) או לחקיק אחד האגפים או גם שניהם,

מה שנקרא הקפת (*envelopment*).

Hanley (בספרו *Operations of War*)

קובע : "מטרה האיסטרטגית היא לכוון תנועת הצבא כך,

שבחנקשוה סכריעה יפגוש האויב ביהרון יחסי.

הסקיד החמרונים האיסטרטגיים הוא :

(1) לסכן ולחקיק (*assail*) החבורה אויב ובסיסו,

(2) לארום הרציפות (*coherence*) והפעולה המאוחדת

של צבא אויב ע"י שבירה החיבור המקשר חלקיו,

(3) לחביא לידי התרכזות עליונה בנקודות מסויימות.

איסטרטגיה היא למעשה האמנות להשמש בכוח בדרך

חכי אקטיבית וחיות שהמלחמה היא פעולה סוציאלית ואקס פוליטי-

כוללת איסטרטגיה גם מצד הפוליטי, הצבאי, הימי והאווירי.

בקביעות הסמרה הצבאית יש לקחה בחשבון את טיב היכולת הלאומית.
כל פעולה צבאית צריכה לתבואן לאור הסמרה, בכל אופן דרוש שהחיה
מטרה צבאית עיקרית אחת.

דוגמאות: במלחמת תבורים (1899-1902) ידע קרוגר

שלא ינצח אנגליה, אבל הוא קוזה או שימשיך המלחמה עד שהעם
האנגלי ירוכה שלא כדאי לבזבז כל כך אמצעים וכוחות בשביל כיבוש
דרום אפריקה או עד שמוציאה זרה התערב, תקווהו היחה לא בלי
יסוד.

במלחמת קרים (5-1854) היחה הסמרה להכריח רוסיה

להסנע מהתקפה על הרבייה.

במלחמת האזרחים באפריקה (5-1861) היו לצפון ולדרום

מטרות שונות: גושרטון דייוויס נשיא הדרום קוזה שע"י המסכה
המלחמה ישכנע הצפון שלא כדאי להכריח הדרום להשאר בבריה או יביא
לידי התערבות זרה. הצפון יכול היה להשיג מטרות רק ע"י כיבוש
גמור של הדרום.

במלחמת הגדולה נקבעה הסמרה הצבאית ע"י המסכה הצרפתית,

ואנגליה נגררה אחריה. אולם כשהחלה בשנת 1915 שבמערב אין להזיז
האויב חרשו תכניה גליפולי לשם כבוש קושטא. אולם תכניה זו
נקטלה מפני שלא יכלה הסמרה היחידה או העיקרית, כי אי-אפשר
היה להזיז הצבא הבריטי מצרפת, ומכוון שנכשלה, ביקשה מצוי
במערכת בבגדד וגם זו נכשלה מאותו טעם, אז ערכו הקרב בא"י
(בארם נחרים היו לאנגלים 400,000 לוחמים ו-490,000 לא-לוחמים,
בא"י - 1,100,000 לוחמים ולא-לוחמים) ו"א יוחר משני מיליון
כנגד 400,000 תורכים.

ה. בבטחון הוא יסוד הכניה המלחמה. בטחון

פירושו בטחון לאומי ולא רק בטחון צבאי.

גם המדינאי וגם המצביא צריכים להיות משוכנעים

שחכניה המלחמה דאגה לבטחון.

בהנחלה מערכה המצביא הוא השופט היחיד בדבר

חריסק המוצדק.

המטרה העיקרית של בטחון צבאי היא להבטיח חופש

פעולה. המחנה שבטחוננו מספקן מאבד חופש פעולה ומוכרח להסתגל

לאויב. ולכן אם אפשר לסגן בטחון מאויב בטרם הוא יכל לסגן

בטחוננו אנו - אנו מפריחים מאויב להסתגל אלינו. לשם כך

יש לחשב בזהירות את האמצעים והנאי המקום והזמן.

דוגמאות: חניבעל הקדיש הרבה זמן לכיבוש ספרד,

כי לקרר הדטה לא היה השלטון ביים, ומספרד היוותה תבסיס מבטוח

היחיד בשביל צבא הכיבוש.

ו. עקרון הסכון הכוחות - סחייב בחירה הכלית

יחידה ומחאימה, דאגה ובטחון, שמוש נאוח בפלוגות נפרדות,

הערכה תוגנה של כוח מהגנה לשם שחרור כוחות בשביל החקפה.

במלחמה יש צורך לשלוח פלוגות לחפידים מיוחדים,

והמצביא צריך לכוון את צרכי הסידור וצרכי ארכון.

הפלוגה (detachment) של סטנווול ג'קסון

בעסק שננדואה (Shenandoah) בשנת 1862 עשתה גדולות.

כוח אבסטרי-גרמני לא גדול בשנת 1916 בבולגריה הכריה את

אנגליה וצרפת להחזיק צבא רב בטל וניקיי.

ביוני 1862 איו ללי ע"י ריצמונד 87,000 איש,
ולמק-קללן (צפון) 100,000 - 75,000 מדרום נאר ציקהומיני,
ו-34,000 בצפון הנאר, החח פורטר, לי אחיקף פורטר עם
59,000 איש, וחשאי 28,000 בחפירות בפני מק-קללן
וכך הכריח אה מק-קללן לעזוב אה ריצמונד.

באפריל 1863 השתמש לי שוב בחסרון כוחו

לו היו 50,000 איש נגד 135,000 של הוקר, הוקר ריכו 52,000
ביקרו צ'נסלירווייל, לי עזב 10,000 ע"י פורדריקהבורג נגד
27,000 אנשי הצפון, ועם 46,000 איש פנה
הניה 15,000 בחפירות לעמוד בפני הוקר, ושלה 31,000 עם
סטנוול ג'קסון להקוף אה האגף אימני של הוקר, הוקר נאלץ
לסגת.

ז. קואורציה סלאט במלחמה סחייבת שיחוף לאומי

ואיספריאלי, לשם כך דרוש סידור אפקטיבי של הממשלה לצרכי
הנהלת המלחמה. כמו כן דרוש שיחוף פעולה בין אסרוחים - חצי,
הצבא וכוח האויר, כל אחד מאלה חייב לדעת הצרכים והשיטות
של האחרים. דרוש גם שחוף פעולה בין הכוחות והמחלקות משונות
של הצבא - לשם כך יש צורך באימון משותף.

ח. היות ונצחון אטור לחשיג רק ע"י פעולה

אופנסיוויה - הרי האופנסיוויה היא החכליה הסופית של כל המרון.
יש יחרונות בולטים בהחקפה קודמת לזו של אויב, אולם בחנאי

אנגליה דבר זה קשה. אפשר להחגור על קשי ע"י שמוש חרוץ
בכוח הצבא ומצי ביחד. ההתפתחות הנוכחית רצויה להקדשה חלק
מהצבא לתגנה, וחלק - להתקפת. מאידך, הולך ונעשה יותר
קשה קונסרואטיוו כלליה מחוץ מצב דיפנסיבי. כושר
ההנועה הוא פס מרמא לחפירות.

ס. לשם כושר-ההנועה דרוש איסון סיסי של הצבא.
ארגון שרועי החבורה והאספקה, עבודה חממה, כלומר כיוון
ההנועות במטרה להשיג מכסימות של סאמץ במינימום של בזבוז
כוחן סיקוד (generalship), כלומר בחירה נאותה של
הכליה, דאגה לבטחון וחלוקה מהאיסם של חלקי הצבא. החכליה
הסופית של כושר ההנועה היא השגה כוח עליון בקרב. דבר זה
יזקל אם יש חלק של הצבא שיש לו יכולת מאורגנת להנועה.
מכניזציה עלולה לשמש כוח זה.

י. הפתעה אסור להשיג במלחמה ע"י סודיות ומחירות
ההכנות, הטעיה וחולכה שולל של האויב בנוגע להכליה. זה מחייב
אחדות הפיקוד ומחשבת במעשה החילה, העזה לבצע דבר קשה ומפני
זה בלתי צפוי ע"י האויב. סוד ההצלחה כאן היא הכנה שקולה
וגבוהה, כושר הנועה ומחירותה, הפתעה ע"י נשק חדש ושיטות
חדשה של שימוש בנשק קיים מצליחה לעתים מוקות. בלי נסיון
ואסון מוקדם. יחד עם ש ירה סודיות יש לפת לצבא ידיעה מספיקה
על הכניה הפעולה הדרך הטובה להסנע מהפתעה היא לחיות סוכן
לבלתי צפוי.

יא. הכליה תרכוז היא להגיע לכוח עליון בקרב, וצורה תרכוז חלוייה באופן הקרב הרצוי - חדירה למרכז, הקמה בכסיסית או איסטרטיגית, החקמה על אגף ע"י צדף כוחות מסוכנות שונים. רכוז אפקטיבי סחייב שמוש בכל עקרונות מלחמה וידיעה מדויקה של הנאי המקום והזמן. הנאים אלה חולכים ומשתנים, ומכלי שימה לב ערה לשנויים אלה ותשפעתם על השמוש בעקרונות - אין לנצח גם בצבא המאומן והמצויד והאסיף ביוחר.

יב. החלית העיקרית של החוק צבא היא סניעה מלחמה ושסירה חחוק אבין-לאומי. השמוש בצבא אינו אלא אמצעי אחרון. לשם כך מצבא צריך להיות סוכן. אהכנה סורכבה משלוש :

- 1) ארגון וציווד הכוחות,
  - 2) אסון הכוחות הצבאיים,
  - 3) אסון הסנחייגים והמצביאים.
- יכודות אסון הצבא הסן משסעה, אומץ, כושר סיסי ושליטה על כלי הנשק בכל החנאים. איסון המצביאים נקעה ע"י חקירה, למוד העבר והחבוננות בהנאי החרות.

ב' אדר א'
 11 פברואר
 יום א'

קליה.

תארץ כיבדני אבוקר בטאמר ראשי - בגלל סכחבי

• / •